

Dette indebar, at det blandt andet ikke var muligt for udrykningskøretøjer, herunder brandkøretøjer og ambulancer, at forcere området, hvilket brandvæsenet allerede havde tilkendegivet ca. kl. 01.50 i forbindelse med en anmeldelse om brand i Guldbergsgade.

Hertil kommer, at der fortsat var en betydelig koncentration af tåregas i området.

I henhold til Rigspolitechefens udrustningsbekendtgørelse nr. 2/92 påhviler det politiet, indtil et område, hvor tåregasgranater har været anvendt, er blevet rengjort eller gaskoncentrationen er udtyndet, at holde området afspærret fra almindelig færdsel, idet området i et stykke tid vil være forurenede af tåregassen.

Da der var tale om et bolig- og forretningsområde, og på grund af de omfattende trafikafviklingsmæssige konsekvenser, en afspærring ville medføre, adviserede politiet ca. kl. 02.30 Københavns kommunes gaderenholdelsesafdeling om at indkalde mandskab. Dette mandskab indsattes omkring kl. 03.30 med henblik på oprydning i gaderne. I denne vurdering indgik tillige sikkerhedsmæssige overvejelser, idet der i løbet af natten fremkom forlydender om, at urolighederne ville fortsætte den 19. maj 1993.

Gaskoncentrationen var så betydelig, at oprydningsmandskabet, som blandt andet spulede gaderne, måtte have udleveret gasmasker.

Sideløbende med indsatsen med rengøring og oprydning foretog kriminalpolitiet en gerningshedsundersøgelse af området, hvorunder der blev optaget fotos og videofilm og foretaget beskrivelse af skader m.v., idet der var tale om betydeligt hærværk i området.

Det kan oplyses, at man i forbindelse med kriminalpolitiets undersøgelser var opmærksom på eventuelle spor efter politiets skudafgivelser. Herunder blev der konstateret en skade på en butiksrude på adressen Fælledvej 22B, som kunne hidrøre fra et skud. Rigspolitechefens tekniske afdeling blev tilkaldt og bekræftede, at skaden kunne stamme fra et skud. Det var imidlertid ikke muligt at lokalisere et eventuelt projektil.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at projektiler afskudt med politiets tjenestevåben efter omstændighederne vil skulle søges i op til betydelig afstand fra det sted, hvor skuddet er afgivet. Også derfor ville en afspærring af området med henblik på søgning heraf være urealistisk.»

Spm. nr. S 1890

Til forsvarsministeren (12/6 95) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvad er baggrunden for, at foreningen Bastionen, som har skabt og drevet kulturhuset Frederiks Bastion igennem 4 år, skubbes ud til fordel for en ny konstruktion med en bestyrelse med et flertal, der er udpeget af Forsvarsministeriet?«

Begrundelse

Der henvises til artiklen »Krudt og kunst i kollision« i Politiken lørdag den 3. juni 1995.

Svar (22/6 95)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Frederiks Bastion er omfattet af den lokalplan for Christianiaområdet, der i forbindelse med vedtagelsen af Christianialoven forudsattes udarbejdet. Bastionen falder således inden for det område, der skal holdes åbent for Københavns befolkning med henblik på benyttelse af de rekreative værdier.

Af bemærkningerne til Christianialoven fremgår det, at hensigten med loven bl.a. var at få samlet administrationen af Christianiaområdet under ét ministerium. Erfaringerne havde vist, at det var uhensigtsmæssigt, at kompetencen vedrørende områdets anvendelse var henlagt til forskellige myndigheder.

Bastionen indgår blandt de såkaldte »særstatusområder«, der administreres af Forsvarsministeriets Fæstnings- og Natursekretariat. Som det fremgår af anmærkningerne til forslag til finanslov for 1995, § 12.39.19. Fæstnings- og Natursekretariatet, skal der i en forsøgsperiode iværksættes forskellige forsøg vedrørende fremtidige anvendelsesmuligheder. Det overordnede sigte er, at områderne skal vedligeholdes og i størst muligt omfang stilles til rådighed for offentligheden. Områderne skal så vidt muligt gøres økonomisk selv bærende.

Fæstnings- og Natursekretariatet tog på den baggrund i 1991 initiativ til, at der blev dannet en kunstforening i Frederiks Bastion. Det var hensigten hermed, at Bastionen med sin tætte beliggenhed til Christiania og et stort antal besøgende kunne blive en naturlig og vigtig del af den fortsatte lovliggørelse af området.